

La?s, 7 Steken

Hij was een jongeling van achttien jaren
Die bij z'n meisje de liefde kwam verklaren
Maar toen hij haar had van haar eer ontruikt
Liet hij haar zitten met haar ongeluk

's Morgens kwam hij om haar te spreken
Men zag de tranen van droefheid breken
Zij sprak : Jongeman ziet wat gij doet
Hetgeen ik draag is van uw vlees en bloed

Hij nam haar dadelijk mee naar buiten
In 't groen waar al die vogels fluiten
Hij nam haar mee naar een rivier
En sprak : uw laatste rustplaats is hier

Hij heeft haar dadelijk vastgegrepen
En nam een mes en gaf haar zeven steken
Ja zeven steken, zij viel voor zijn voet
Zij lag te baden in haar eigen bloed

Adieu mijn vader, adieu mijn moeder
Adieu mijn zuster, adieu mijn broeder
Nu ga ik scheiden van de wereld af
En ik ga rusten in het duister graf

Ziet nu zo een moordenaar eens lopen
Geen rust of duur om iets te hopen
Nu loopt hij met zijn ogen vol getraan
En kan z'n leven naar de gevangenis gaan